

ствува въ различни видове, като виѣшни-ты чювства, въ кои-то една-та сѣща способность въ душиж-тж, спорядъ различіе-то на употрѣбены-ты отъ неж орждія, явява ся то зрѣніе, то слухъ, то осязаніе, то вкусъ, то обоняніе.

§. 11.

Прѣдмѣти-ти като дѣйствовать на чювства-та докарвать на тѣхъ *впечатлѣніе*; а отъ впечатлѣнія-та ся раждать *усѣщанія*.

Изясненіе: *Впечатлѣнія* ся наричать дѣйствія-та отъ нѣкакъвъ прѣдмѣтъ, отражены на орждіе-то на нѣкое чювство; прінманіе впечатлѣніе отъ душиж-тж е *усѣщаніе*, усѣщаніе быва само слѣдъ впечатлѣніе; а отъ впечатлѣнія всякога нестава усѣщаніе. Весма чясто прѣдмѣтъ дѣйствува на нѣкое чювство, а то непріима негово-то дѣйствіе, та въ такъвъ случай има впечатлѣніе а усѣщаніе нѣма.

Това става *прво*, кога душа-та е силно обземена отъ нѣкакво усѣщаніе, кое-то като да недава мѣсто на друго усѣщаніе, както напр. кога ся вглядваме или ся вслушваме въ нѣчто, така что-то невидимъ прѣдмѣты-ты, кои-то сж прѣдъ очи-ты ни, нечюемъ шюмъ и выкъ, что достига до уши-ты ни; и *второ*—кога-то ся исхабены и развалены орждія-та на чювствата; въ такъвъ случай мы казваме, че сме изгубили едѣкое си чювство, а изгубено е не исто-то чювство, кое-то, като неотемлема способность на душиж-тж, никога неможе да ся изгуби; а изгубено е онова употрѣбленіе на чювство-то, кое-то е потрѣбно за да приема то впечатленія и да докарва усѣщанія, съотвѣтственны съ впечатленія-та.

§. 12.

Усѣщаніе-то еще не е *мысль*. То е само вещество за мысль.